

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2010 januárjában

Kedves családok és házaspárok, kedves családokat szerető szerzetes- és paptestestvérek, kedves mindnyájan, akik a család és az élet mellett álltok!

A család a társadalom és az Egyház közjava

A család közjó: a társadalom és az Egyház valamennyi tagjának közös és személyes java. Ez a jó csak együttműködésben érhető el. A család értékteremtő tevékenységének alanya és haszonélvezője maga a család, ezen keresztül az egész társadalom és az Egyház.

Az Értelmező szótár szerint a „közjó” szó régies, a szépirodalomban használják, jelentése: a közösség érdeke, java. Az egyént és az egyéni érdeket előtérbe helyező korunkban valóban ritkán esik szó a közjóról, noha fontos, sőt nélkülözhetetlen érték. XVI. Benedek pápa a Caritas in Veritate c. enciklikájában így magyarázza meg a közjó fogalmát: „Szeretni valakit annyi, mint a javát akarni, és hatékonyan tenni érte. Az egyén java mellett létezik az a jó is, amely az egyének közösségi életéhez kapcsolódik: ez a közjó. A közjó az egyénekből, családokból, köztes csoportokból formált és társadalmi közösséggé egyesülő „mindannyiunk” java. Nem egyesek egyéni java, hanem azoknak a társadalmi közösséghez tartozó személyeknek a java, akik csak e közösségben képesek ténylegesen és hatékonyan megtalálni a maguk javát. A közjó akarása és az érte való munkálkodás *az igazságosság és a szeretet követelménye.*” (CiV 7)

A család ilyen közjó. Nem egyes családtagok egyéni java, hanem valamennyi családtag közös java, de enélkül a közös jó nélkül nem érvényesülhet az egyes családtagok egyéni java sem; nem egy-egy család java, hanem a családok közösségének java, amely nélkül a családok egyenként nem is boldogulhatnak. A javak igazságos elosztása azonban önmagában nem elegendő, ahogy a részrehajló szeretet sem hozhat gyümölcsöt. Az közjót az igazságos szeretet és a szeretetteljes igazságosság szolgálja.

Hogyan tudjátok gyermekeiteknek megmagyarázni, hogy mások javának szolgálata hozzájárul a saját gyarapodásukhoz?

Ameddig vissza tudunk nézni az emberiség történetében, az egyes ember életének, kibontakozásának alapja mindig a család volt, a nagyobb egység, a falu, a város, az állam és a vallási közösség pedig családokból épült fel. A család a különböző kultúrákban más-más módon járult hozzá a társadalom arculatának kialakításához, szerepe azonban mindig meghatározó volt. Joggal nevezzük a családot a társadalom alapsejtjének, a jól működő, egészséges alapsejtekből viruló közösségek jönnek létre, a széteső, zavaros kapcsolatokból álló családok nem eredményezhetnek élhető társadalmi környezetet. Hiába vannak szép épületek, gondozott parkok, remek bevásárlóközpontok, ha nincsenek az élet napos oldalán járó, alkotó, termékeny családok. A plébániát alkotó családok meghatározzák a plébánia arculatát is, hiába a szép templom, a nagyszerű orgona, a jól berendezett közösségi terem, ha nincsenek termékeny, életigenlő családok, akik életet hoznak a plébánia falai közé.

Közvélemény kutatások bizonyítják: a fiatalok többsége ma is családban szeretne élni, az értékek sorában a családot az első helyek egyikére teszi. A családot az emberek általában jó intézménynek tartják, de látják, hogy egyre kevésbé tudja betölteni alapsejt szerepét, egyre inkább elszigetelődik, elszakad a társadalomtól. A társadalom pedig a családot csupán tárgynak tekinti, amelyet irányítani és pasztorálni kell. Pedig a család és a társadalom egymásra vannak utalva: család nélkül a társadalom atomjaira hullik szét, de a család sem szolgálhatja a társadalmat annak elismerése, támogatása nélkül. A család a társadalom és az Egyház közjava, mindenki életét érinti.

Idézzétek fel neves személyek – sportolók, művészek, tudósok, politikusok – vallomásait: Milyen szerepet játszott életükben, sikerükben családjuk?

A közjó előmozdítása elképzelhetetlen az emberi személy méltóságának tisztelete, jogainak elismerése nélkül. Minden emberi személy Isten teremtménye és képmása, a család méltóságát az adja, hogy Isten képmások közössége. A közjó ellen hat „minden, ami az élet ellen irányul: az emberölés bármely formája, a népirtás, az abortusz, az eutanázia és a szándékos öngyilkosság; minden, ami az emberi személy

épségét sérti: a csonkítások, a testi vagy lelki kínzás, a lelki kényszer alkalmazása; minden, ami az emberi méltóságot sérti: az embertelen életkörülmények, az önkényes bebörtönzések, deportálások, rabszolgaság, prostitúció, leány- és fiúkereskedelem, a lealacsonyító munkakörülmények, melyek a munkásokat a haszonszerzés puszta eszközévé teszik, s nem szabad és felelős személyeknek tekintik.”(GS 27) A családnak, mint közjónak a szolgálata igényli továbbá a szociális jólétet, a gyarapodást. Szükséges, hogy mindenki elérhesse a valóban emberi élethez szükséges javakat: az ételmezt, a ruházatot, az egészséget, a munkát, a nevelést, a kultúrát, a megfelelő tájékoztatást, a családalapítás jogát stb. (vö. KEK 1908) A fejlődésének mindig a személyek javára kell irányulnia, ugyanis a dolgok rendjét kell a személyek rendjéhez szabni, nem pedig fordítva. A rendet tehát úgy kell kibontakoztatni, hogy az igazságban legyen megalapozva, az igazságosságban épüljön, és a szeretet éltesse; a szabadságban pedig egyre emberibb legyen. Az emberi szabadság elsatnyul, ha az ember végső szükségbe kerül, de elsovad ott is, ahol az ember egy túl könnyű élet csábításának engedve elefántcsonttoronyba zárkózik. Ezzel szemben megerősödik a szabadság, ha az ember elfogadja az emberi együttélés kikerülhetetlen következményeit, vállalja az összetartozás sokféle követelését és elkötelezi magát a közösség szolgálatára. XVI. Benedek pápa mondta egy beszédében: az Isten nélküli ember a fejlődést csak a többet birtoklásban látja, holott javát az igazság érvényre jutása és a szeretet növekedése szolgálja igazán.

Sokat hallunk mostanában a teremtett világ és a környezet veszélyeztetettségéről. Mindenki szeretne ép, egészséges környezetben élni, de kevesen vannak annak tudatában, hogy a saját javukat és a közösségét egyszerre szolgálják, ha tudatosan kerülnek a környezetet károsító tevékenységeket, ha takarékoskodnak a vízzel és az energiával, ha gondosan kezelik a hulladékokat. A Teremtő jó és szép világot bízott ránk, mindannyiunkra, kötelességünk ezt a közjót is megóvni.

Soroljatok fel a közjó ellen ható tevékenységeket, társadalmi irányzatokat! Mondjatok példákat arra, amikor a „többet birtoklás” helyett az igazság és a szeretet járult hozzá a fejlődéshez!

A család közjó, mindannyiunk közös és személyes java. Saját javáért minden család dolgozik, küzd, ha nem így tesz, széthullik a család. A széthullott család romjain sokszor halljuk a panaszt: nem volt szerencsém, senki sem segített. Kétségtelen, hogy a társadalom segítségére, támogatására a családoknak szüksége van, de hathatósan csak azokon a családokon lehet segíteni, amelyek maguk is mindent megtesznek javuk előmozdításáért. Az otthonát építő-szépítő család hozzájárul a község gyarapodásához, a másokkal szolidaritást vállaló családok szociális hálót szőnek a bajbajutottak számára, a természeti környezet megóvásában tevékeny család az egész társadalom javát szolgálja. A jövő generációját, a társadalmi humántőkét a család adja, a családban szocializálódott gyerekek a társadalomnak hasznos, építő tagjai lesznek. Imádkozni is a családban tanulnak meg a gyerekek, az egyházközösség gyarapodását a család biztosítja. A családi közös imádság azért is a közjót szolgálja, mert, - mint II. János Pál pápa mondta -, a rendszeresen együtt imádkozó család együtt marad, nem bomlik fel. A gyerekek a családban ismerik meg a kulturális javakat, itt ébred fel igényük a társadalmi kultúrára. Amíg a család a saját javát igazságosan és szeretetben szolgálja, építi a társadalmat. A család joggal tart igényt arra, hogy a közjóért végzett, gyakran áldozatos, küzdelmes munkáját a társadalom erkölcsileg és anyagilag elismerje, így is szolgálva a közjót.

Mit tehetnek saját családotok javának gyarapításáért úgy, hogy egyúttal a társadalom és az Egyház javát is szolgáljátok? Hogyan tudtok tanúságot tenni arról, hogy a család közjó?

Bíró László
a MKPK családreferens Püspöke
a Magyar Katolikus Családegylet elnöke